

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Β' ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μάρκ. β' 1-12)

4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αλήθεια, αδελφοί μου, ότι η πίστη κάνει θαύματα. Αυτό συναντάμε και σήμερα στην ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του παραλυτικού από τον Ιησού Χριστό στην Καπερναούμ. Και μεγαλύτερη αλήθεια ότι η πίστη η δική μας μπορεί να κάνει θαύματα σε άλλους ανθρώπους και όχι προσωπικά μόνο σ' εμάς.

Το σημερινό θαύμα, λοιπόν, είναι η απόδειξη των πιο πάνω λεγομένων. Σ' ένα σπίτι που βρισκόταν πλήθος κόσμου, τέσσερεις άνθρωποι διαλύουν τη στέγη του, για να φέρουν μπροστά από τον Ιησού Χριστό έναν άνθρωπο σωματικά, αλλά και πνευματικά άρρωστο. Για να συμβεί αυτό, προϋποθέτει πίστη όχι μόνο του παραλυτικού που δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, αλλά πίστη στους τέσσερεις ανθρώπους που τον κουβάλησαν.

Διότι, οι φίλοι του παραλύτου δεν θα έφεραν τον φίλο τους στον Χριστό, αν δεν είχαν μια τόσο μεγάλη και δυνατή πίστη. Και μάλιστα, μετέφεραν τον φίλο τους με τόσες δυσκολίες και κόπους μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων. Χωρίς να υπολογίσουν τις αντιδράσεις του ιδιοκτήτη, έκαναν μία πράξη τόσο επικίνδυνη! Διότι η ανάβαση του παραλύτου στη στέγη του σπιτιού και η κάθοδος του από το άνοιγμα της στέγης ήταν δύσκολη επιχείρηση και είχε πολλούς κινδύνους. Αυτοί, όμως, δεν υπολόγισαν τίποτε, διότι είχαν μεγάλη πίστη. Τέτοια πίστη, άλλωστε, είχε κι ο παράλυτος, διότι δεν θα δεχόταν να τον μεταφέρουν με τον τρόπο αυτό, εάν δεν πίστευε ότι ο Ιησούς μπορούσε να τον κάνει καλά.

Αυτή είναι η πίστη, λοιπόν, που θα μας κάνει και σ' εμάς το θαύμα που τόσο πολύ επιθυμούμε. Μια πίστη που δεν θα υπολογίζει εμπόδια, κινδύνους και συνέπειες, θα ξεπερνά τα όρια της περιορισμένης λογικής. Αυτή την πίστη που θα μεταμορφώνει τη ζωή μας και θα μας οδηγεί στην υπακοή του θείου θελήματος.

Στη συνέχεια, μας πληροφορεί το Ευαγγέλιο, πως όταν ο Χριστός είδε την πίστη αυτών των τεσσάρων ανθρώπων, λέει στον παραλυτικό: «τέκνον αφέωνται σοι αι αμαρτίαι σου».

Εν τω μεταξύ, μέσα στο πλήθος υπήρχαν πολλοί γραμματείς, οι οποίοι διαλογίζονταν πώς μπορεί αυτός ο άνθρωπος να συγχωράει αμαρτίες, αφού κάτι τέτοιο μπορεί να το κάνει μονάχα ο Θεός. Ο Κύριος, όμως, κατάλαβε την σκέψη των Ιουδαίων και για να τους δείξει την εξουσία που έχει να συγχωράει στη γη αμαρτίες, λέει στον παραλυτικό να σηκωθεί επάνω, να πάρει το κρεβάτι του στους ώμους του και να πάει στο σπίτι του. Και το θαύμα έγινε. «Ηγέρθη ευθέως», μας λέει το Ευαγγέλιο, και σηκώνοντας το κρεβάτι του βγήκε μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου που παρακολουθούσε έκθαμβος, δοξάζοντας τον Θεό.

Αδελφοί μου, λέει σε κάποιον λόγο του ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, πως ο άνθρωπος ο οποίος εντρυφά στα κείμενα της Καινής Διαθήκης, είναι ένα φυτό που πάντοτε βγάζει ανθούς και καρπούς. Αυτό μας ζητάει και σήμερα η Εκκλησία να κάνουμε. Μας ζητάει να εμβαθύνουμε και να εντρυφήσουμε στο σημερινό Ευαγγέλιο, για να μπορέσουμε τελικά να πάρουμε το μήνυμα εκείνο το οποίο θα μας βοηθήσει να ανθίσουμε και να καρποφορήσουμε μέσα από τον αγώνα της μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Σήμερα ο Χριστός βλέπει κυρίως την πίστη και την αγάπη των τεσσάρων ανθρώπων που έκαναν ότι έκαναν, για να φέρουν τον άρρωστο μπροστά Του. Ήταν αυτή η πίστη και η αγάπη που έκαναν τελικά τον Κύριο να

θαυματοργήσει και έτσι να στείλει και σε εμάς σήμερα το μήνυμα του που είναι ότι στην πνευματική ζωή δεν μπορούμε να πορευόμαστε μόνοι μας. Ο Θεός δεν θέλει να σωθούμε μόνοι μας, αλλά θέλει να σωθούμε όλοι μαζί, σαν κοινωνία προσώπων.

Αυτός είναι ο λόγος που κάθε μέρα η Εκκλησία, κυρίως κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής, μας καλεί στο Ναό που τελούνται όλες αυτές οι ξεχωριστές ακολουθίες. Για να μας δείξει ότι ο ένας πιστός εξαρτάται από τον άλλον. Για να μας δείξει ότι η πίστη μας πρέπει να περνάει μέσα από αυτή των αδελφών μας και να συμπληρώνεται από αυτούς. Για να μας δείξει ότι οι ανάγκες των αδελφών μας πρέπει να γίνουν και δικές μας ανάγκες. Για να μας δείξει ότι οι άλλοι δεν είναι κακοί, είναι αδελφοί μας, δεν είναι εχθροί και εμπόδια στην πορεία μας, αλλά ευλογημένες ευκαιρίες στον αγώνα μας. Για να μας δείξει, τέλος, ότι την Ανάσταση πρέπει να την προσδοκούμε όλοι μαζί ενωμένοι, και πως η σωτηρία μας δεν θα επιτευχθεί ατομικά.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, που η Εκκλησία μας εορτάζει και τιμάει σήμερα, αδελφοί μου, λέει ότι δεν είναι τα ιδιαίτερα προσόντα μας αυτά που θα μας φέρουν κοντά στο Θεό. Κοντά στο Θεό θα μας φέρει το ενδιαφέρον και η αγάπη μας για τον συνάνθρωπο.

Ο Κύριος, βέβαια, κάποιες φορές μπορεί να συγχωράει τις αμαρτίες μας χωρίς να θεραπεύει τις ασθένειές μας. Ή και αντίθετα, να θεραπεύει τις ασθένειές μας χωρίς να συγχωράει τις αμαρτίες μας, όταν εμείς μένουμε αμετανόητοι. Αλλά τότε ποια ωφέλεια μπορούμε να έχουμε όταν μένει μέσα στην ψυχή μας το δηλητήριο της αμαρτίας; Αντίθετα, όταν με τη μετάνοια και ιερά Εξομολόγηση συμφιλιωθούμε με τον Θεό, ακόμη κι αν δεν θεραπευθούν οι ασθένειές μας, αισθανόμαστε το φορτίο των ασθενειών μας πιο ελαφρό και κερδίζουμε αιώνια σωτηρία!

Μη λέμε, λοιπόν, «πάνω απ' όλα η υγεία». Λάθος! Πάνω απ' όλα η υγεία της ψυχής μας! Διότι μόνο με την υγεία της ψυχής θα κερδίσουμε την αιώνια ζωή. Εμείς βέβαια, όταν αρρωστήσει το σώμα μας, τρέχουμε στους καλύτερους γιατρούς, και καλά κάνουμε. Για την ψυχή μας όμως, που είναι συχνά άρρωστη, θα πρέπει να δείχνουμε πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Να τρέχουμε τακτικά στο μυστήριο της ιεράς Εξομολογήσεως. Εκεί ο γιατρός των ψυχών και των σωμάτων μας θα μας προσφέρει την ίαση της ψυχής μας. Και εάν το κρίνει ωφέλιμο για μας, θα μας χαρίζει και την υγεία του σώματος. Εμείς πάντως ας το κατανοούμε, ας το εφαρμόζουμε και ας το λέμε: «πάνω απ' όλα η υγεία... της ψυχής μας». Καλή μετάνοια, λοιπόν, και καλό αγώνα για την κατάκτηση της επουρανίου Βασιλείας. Αμήν.

Αρχιμανδρίτης Θεοτόκης Φαίδωνος